

ningsordenen om Maaden, hvorpaa det hvilende Forslag om Forandringer i Grundloven bør fremmes. Det er til første Behandling denne Sag foretages.

Det af Udvalget fremsatte Forslag lyder saaledes:

Følgende nye § optages i Regulativet:

„Naar et Forslag til Forandringer i eller Tillæg til Grundloven i Overensstemmelse med sammes § 100 er første Gang behandlet og vedtaget af Rigsdagen i en ordentlig Samling, bliver det af Landstingets Formand, hvis det sidst er vedtaget af dette Thing, at oversende til Folkethinget. Et Forslaget sidst vedtaget af Folkethinget, vil det, naar det paa lignende Maade er blevet Landstinget tilsendt, være først at behandle i dette Thing under Rigsdagens næste ordentlige Samling“.

Denne Paragraph indsættes umiddelbart efter § 24 og bliver saaledes § 25, medens alle følgende Paragrapher i Regulativet fra § 25 af rykke eet Nummer frem.

Ordføreren (Andræ): Thinget har paalagt Udvalget for Forretningsordenen at tage under Overveelse, paa hvilken Maade det hvilende Grundlovsforslag kunde være at behandle, og har tillige bemyndiget Udvalget til angaaende dette Punkt at conferere med Folkethingets Udvalg for Forretningsordenen, for at de Bestemmelser, der vilde blive at bringe i Forslag, kunde være i Overensstemmelse i begge Things Forretningsordener. Det er Udbyttet af denne Overveelse, der foreligger i det Forslag, som vil findes omdeelt paa Dhr. Medlemmers Bladser. Det vil sees, at Udvalget har troet at burde foreslaae Optagelsen af en heel ny Paragraph. Det viste sig nemlig, at der i de nuværende Forretningsordener, saavel for Landstinget som for Folkethinget, ikke fandtes nogen Bestemmelse, som passende kunde komme til Anvendelse i nuværende Tilfælde, og det er jo heller ikke saa besynderligt, at man ikke ved Affattelsen af Forretningsordenen har været betænkt paa saa særegne Tilfælde som de, der angaae Anvendelsen af

Grundlovens § 100. Man kunde nu vel mene, at der overhovedet ingen Bestemmelser behøvedes, idet ethvert Medlem af hvert af Thingene er i Besiddelse af Retten til selv at fremlægge Forslag; men man har dog ikke troet, at en saadan Fremgangsmaade var den passende og hensigtsmæssige, og har derfor forenet sig om at bringe ligelydende Forslag til Tillæg i Forretningsordenen til Thingenes Afgjørelse. Dette Forslag er iøvrigt i sit Indhold saa simpelt, at jeg ikke troer det fornødent, idetmindste ikke for Diebliffet, at gaae ind paa en nærmere Motivering af det. Det er en Selvsølge, at man tillige har foreslaaet, at Paragraphen vil blive at optage paa det Sted i Forretningsordenen, der synes det meest passende.

Indenrigsministeren: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, for at Regjeringens Tausshed i denne Sag ikke skulde mistydes, at jeg antager det for en naturlig Selvsølge, at Regjeringens Ret til at forelægge Forslag angaaende Forandringer i Grundloven efter § 100, først eller sidst i hvilket Thing den finder for godt, bliver aldeles ubeskaaren ved den Bestemmelse, som det ærede Thing i denne Sag maatte tage.

Formanden: Det er en ganske naturlig Selvsølge, at de Regler, som af Landstinget blive vedtagne i Henhold til den Ret, som Landstinget har til selv at indrette sin Forretningsorden, at disse Regler ikke maae stride mod Grundloven og altsaa heller ikke i nogen Henseende kunne blive til Hinder for Regjeringen i at benytte den Samme efter Grundloven tilkommende Ret til at fremkomme med Forslag i Thingene.

Ordføreren: Jeg sees heller ikke, at der paa nogensomhelst Maade ved Vedtagelsen af dette Forslag kan være at befrygte en Conflict med den Regjeringen tilkommende Ret til at forelægge de Forslag, der af den maatte findes hensigtsmæssige.

Indenrigsministeren: Min Mening var kun, at denne Bestemmelse om, i hvilket Thing et Forslag angaaende Forandring i Grundloven først skulde foretages til anden Behandling, ikke maa kunne affære Regjeringen Ret til, naar den har fremlagt et Forslag til